

Riudoms i la integració d'immigrats

Patricia Domingo Anguera

Dies enrera, a la plaça de l'Església de Riudoms, un grup de dones —de diferents procedències— intentaven dur una conversa. Més tard, a casa, vaig adonar-me que per a comprendre'ns vàrem haver d'utilitzar quatre llengües.

La noia que va començar a parlar —tot i que havia nascut al Marroc— havia rebut gairebé tota la seva escolarització a Riudoms i en aquells moments s'expressava en "berber", que és la única llengua que coneix del país d'on procedeix. A més a més, és la parla que empra el seu cercle familiar. Cal dir, però, que al Marroc, el berber gairebé no s'utilitza en els àmbits escolars ni en els escrits.

Doncs bé, la noia jove parlava en berber a una altra dona (mare de família també marroquina). El cas que és no s'entenien. No podien entendre's perquè aquesta segona dona havia viscut sempre a Casablanca —una ciutat marroquina on no es parla el berber sino l'àrab i també el francès. La dona feia molts pocs dies que s'havia traslladat a viure a Riudoms i solament havia tingut temps d'aprendre alguns mots en castellà que li havia ensenyat la seva veïna castellano-parlant. També havia conegut alguna paraula en català que el seu marit —també marroquí— havia après al curs de català per a immigrants que l'hivern passat es va fer al nostre poble, organitzat per l'Ajuntament, el Centre de Normalització Lingüística i Càritas Parroquial.

La situació es va resoldre de manera que la dona de Casablanca em parlava a mi en francès, jo traduïa les seves paraules al català a la noia jove, i aquesta em responia indiscriminadament en català i castellà.

De manera semblant, un altre dia, a la plaça petita del nostre poble, un grup de joves marroquins prenia un refresc amb un dels membres de la família de Bòsnia refugiada a Riudoms.

Tots plegats s'havien conegut l'hivern anterior al curs de català per a immigrants, i (encara que amb notables dificultats) feien servir el català en la seva conversa, perquè era l'única llengua que tenien en comú.

Aquests fets més o menys quotidians a Riudoms, referents a l'àmbit lingüístic, ens fa constatar que:

1) El coneixement i ús del català és al nostre poble un element aglutinador i integrador de diverses cultures.

2) Com més estimem la nostra llengua i la resta d'elements de la nostra cultura, més engrescador serà donar-la a conèixer a altres persones.

3) Hem d'evitar caure en el parany de pensar que a una persona estrangera li resultarà més fàcil i "profitós" aprendre el castellà que el català. De fet, alguns nousvinguts assenyalen que un inconvenient important per poder aprendre el català és que, pel fet de ser estrangers, tan castellanoparlants com catalanoparlants tendim a dirigir-nos a ells en castellà automàticament.

4) Els immigrants magribins residents a Riudoms tenen nivells culturals molt diversos, que van des de persones al llindar de l'analfabetisme, a altres amb estudis universitaris i amb coneixement de diverses llengües europees.

5) Aquesta tardor, començarà a Riudoms un curs per a immigrants amb la finalitat d'aprendre a llegir i escriure en català. Per a alguns dels alumnes serà la primera llengua que coneixeran a nivell escrit. Altres alumnes ja saben escriure en alfabet àrab o en altres llengües europees d'alfabet semblant al nostre.

6) Alguns dels magribins que viuen a Riudoms han adaptat el seu nom al català —no de manera formal—. Així, al Youssef li agrada que l'anomenin Josep i al Hassan vol que li diguin Andreu. Ho considerem solament una anècdota simpàtica que vol reflectir l'apreci que

senten alguns d'ells per la nostra llengua.

7) És important que la comunitat magribina resident al nostre poble pugui també conèixer i identificar-se amb la llengua/ües i cultura de la qual descendeixen. Si això no fos així, aquestes persones se sentirien desarrrelades i sense identitat.

Aquesta tardor començarà a Riudoms un curs d'àrab promogut per ells mateixos.

8) Cap persona que no tingui resoltes les necessitats bàsiques de menjar/habitatge/treball etc.. i que estigui anglosxada per la seva supervivència no pot sentir interès per cultivar i ampliar la seva cultura.

9) Aquestes activitats i projectes solament podran dur-se a terme dintre d'un clima de bona relació, respecte i tolerància. Cal fugir de prejudicis i etiquetes preassignades. És del tot imprescindible una actitud de mútua confiança i receptivitat.

Hem volgut donar a conèixer aquestes situacions que es donen a Riudoms perquè creiem que han de ser per a tots motiu d'optimisme i esperança de cara a la bona convivència al nostre poble.

Que així sigui.

CERAP
SEU SOCIAL

HORARI D'HIVERN
De dilluns a divendres
de 6 a 2/4 de 10 del vespre

Tel. 76 80 60